Η υποταγή του Μεταξά στους Αγγλοεβραίους και οι πρώτες συνέπειες για την Ελλάδα

Του Άγγελου Κωνσταντίνου

Η ουδετερότητα του Μεταξά ήταν καθαρώς φαινομενική. Στην πραγματικότητα, τοποθετήθηκε ως δικτάτορας από τους Αγγλοεβραίους, για να αλυσοδέσει στο άρμα τους το ελληνικό κράτος. Όσοι καλύπτουν αυτό το γεγονός, διαψεύδονται από τα γεγονότα. Ενδεικτικά:
Στις 3 Μαρτίου του 1934, μιλώντας στο Συμβούλιο των Πολιτικών αρχηγών, είπε κατά λέξη:«Αν και είναι βεβαίως παράτολμον εις την πολιτική να δημιουργή κανείς δόγματα, η Ελλάς δύναται να θέση ως δόγμα πολιτικόν ότι εν ουδεμία περιπτώσει δύναται να ευρεθή εις στρατόπεδον αντίθετον εκείνου εις το οποίον θα ευρίσκετο η Αγγλία. Δυνάμεθα τούτο να το θεωρήσωμεν ως δόγμα. Εγώ τουλάχιστον το ασπάζομαι».

Ο υφυπουργός της Αγγλίας, Ρ. Βάνσιταρτ, έγραφε σε υπόμνημά του τον Μάιο του 1937 για τις ελληνο-αγγλικές σχέσεις: **«Βρήκαμε ότι το καθεστώς Μεταξά είναι πολύ πιο συνεννοήσιμο από πολλά από τα προϋπάρχοντα καθεστώτα»…**

Το 1938 απορρίπτει την ανανέωση του 10ετούς Συμφώνου Ειρήνης και Συνεργασίας (Συμφωνία Βενιζέλου – Μουσολίνι)

Στις αρχές Μαΐου του 1940, εξομολογήθηκε στον Άρθουρ Μάρτον -ανταποκριτή της «Ντέιλι Τέλεγκραφ» στην Αίγυπτο- τον οποίο συνάντησε στην Αθήνα, τα παρακάτω: **«Είμεθα**

ουδέτεροι εφ’ όσον χρόνον η Αγγλία θέλει να είμεθα ουδέτεροι. Τίποτα δεν κάνομε χωρίς συνεννόησιν με την Αγγλία και, τις περισσότερες φορές ό,τι κάνομε γίνεται κατά σύστασιν ή παράκλησιν της Αγγλίας. Η Ελλάς είναι ζωτικό τμήμα της αγγλικής αυτοκρατορικής αμύνης».

Την 3η πρωινή της 28ης Οκτωβρίου ο Γκράτσι, ο στρατιωτικός ακόλουθος της ιταλικής πρεσβείας στην Αθήνα, επέδωσε διακοίνωση της ιταλικής προς την ελληνική κυβέρνηση, η οποία μεταξύ άλλων έλεγε:
«Η ουδετερότης της Ελλάδος απέβη ολονέν και περισσότερον απλώς και καθαρώς φαινομενική. Η ευθύνη διά την κατάστασιν ταύτην επιπίπτει πρωτίστως επί της Αγγλίας και επί της προθέσεώς της όπως περιπλέκη πάντοτε άλλας χώρας εις τον πόλεμον. Η Ιταλική Κυβέρνησις θεωρεί έκδηλον ότι η πολιτική της Ελληνικής Κυβερνήσεως έτεινε και τείνει να μεταβάλη το ελληνικόν έδαφος, ή τουλάχιστον να επιτρέψη όπως το ελληνικόν έδαφος μεταβληθή εις βάσιν πολεμικής δράσεως εναντίον της Ιταλίας».

Η Πρόταση Ειρήνης του Χίτλερ

”Στα μέσα Νοεμβρίου, ο στρατιωτικός ακόλουθος της γερμανικής πρεσβείας στην Αθήνα, συνταγματάρχης Κλεμ φον Χόχενμπεργκ, βολιδοσκόπησε μέλη της ελληνικής κυβέρνησης σχετικά με το υπό ποιους όρους θα δέχονταν τη σύναψη ειρήνης με την Ιταλία. Στις 4 Δεκεμβρίου, ο στρατηγός Σοντού είχε τηλεγραφήσει στη Ρώμη και φανέρωνε την ανάγκη εξεύρεσης «πολιτικής λύσης» και ο Μουσολίνι σκέφθηκε προς στιγμήν να ζητήσει τη γερμανική μεσολάβηση για τη σύναψη ανακωχής. Ο Χίτλερ έστειλε τον Κανάρη στη Μαδρίτη, αφ’ ενός για να πιέσει τον Φράνκο να επιτρέψει την είσοδο γερμανικών στρατευμάτων προς κατάληψη του Γιβραλτάρ και να κινηθεί ο ίδιος εναντίον των Βρετανών και αφ’ ετέρου για να διαβιβάσει -έμμεσα- στον Έλληνα πρεσβευτή στη Μαδρίτη προτάσεις για ειρήνευση. Ως μεσάζων για το διάβημα αυτό χρησιμοποιήθηκε ο Ούγγρος στρατηγός Αντόρκα -πρεσβευτής της Ουγγαρίας στη Μαδρίτη και παλαιός φίλος του Κανάρη. Ο Αντόρκα συναντήθηκε με τον Έλληνα πρεσβευτή Περ. Ιακ. Αργυρόπουλο, τον διαβεβαίωσε ότι τον επισκέπτεται κατόπιν επίσημης υπόδειξης της γερμανικής κυβέρνησης και του πρότεινε το εξής σχέδιο ειρήνευσης: Οι δύο αντιμαχόμενες πλευρές θα προχωρούσαν αμέσως στην υπογραφή συνθήκης ειρήνης. **Η Ελλάδα θα μπορούσε να διατηρήσει τις θέσεις τις οποίες κατέλαβε ο στρατός της στην “Αλβανία”.** Προς αποφυγή μελλοντικών επεισοδίων μεταξύ Ελλήνων και Ιταλών θα δημιουργείτο νεκρή ζώνη, εντός της οποίας θα παρεμβάλλονταν γερμανικές στρατιωτικές μονάδες ως εγγυήτριες της συνθήκης. Η γερμανική κυβέρνηση, αν δεχόταν η ελληνική, θα ανελάμβανε να πείσει την ιταλική πλευρά να δεχθεί τους όρους.
Φυσικά, η Ελλάδα θα καθίστατο εκ νέου ουδέτερη χώρα και θα μεριμνούσε, ώστε να αποχωρήσουν όλες οι βρετανικές στρατιωτικές δυνάμεις που

βρίσκονταν στο έδαφός της. Ο Αργυρόπουλος γνωστοποίησε το προτεινόμενο σχέδιο ειρήνης στην Αθήνα και με μια συνοδευτική αναλυτική έκθεση πρότεινε την αποδοχή του, αλλά δεν έλαβε καμία απάντηση.

Παράλληλα με την ενέργεια αυτή του Κανάρη, και κατά το πρώτο δεκαήμερο του Δεκεμβρίου, ο υπουργός Ασφαλείας της κυβέρνησης Κ. Μανιαδάκης δέχθηκε την επίσκεψη του καθηγητή Μπέρινγκερ, μορφωτικού ακολούθου της γερμανικής πρεσβείας και ενός προσώπου του οποίου δεν αποκάλυψε το όνομα, αλλά ισχυρίσθηκε ότι ενεργούσε κατ' εντολή του υπουργού Εξωτερικών της Γερμανίας Ι. φον Ρίμπεντροπ. Ο φον Κανάρης φέρεται να εμπλέκεται στις γερμανικές προσπάθειες προσέγγισης της ελληνικής κυβέρνησης. Ο μυστηριώδης αυτός απεσταλμένος επανέλαβε ακριβώς τις προτάσεις του Αντόρκα. Ο Μανιαδάκης τους ρώτησε γιατί δεν απευθύνονταν στον αρμόδιο υπουργό. Του απάντησαν πως επιθυμία του Χίτλερ ήταν να μη χρησιμοποιηθεί για ένα τόσο σοβαρό θέμα η διπλωματική οδός, που δεν φημιζόταν για την εχεμύθειά της. Ο Μανιαδάκης ενημέρωσε τον Μεταξά. Σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του, ο Έλληνας πρωθυπουργός εξεδήλωσε ζωηρό ενδιαφέρον για τις προτάσεις αυτές, αλλά επιθυμούσε να καθυστερήσει την αποδοχή των διαπραγματεύσεων…”6

Ο Μεταξάς ως το θάνατό του υπηρέτησε πιστά τα συμφέροντα των Αγγλοεβραίων. Η ειρήνη που προτάθηκε από τη Γερμανία με όρους την ουδετερότητα της Ελλάδας και ταυτόχρονη προσάρτηση της Βορείου Ηπείρου απορρίφθηκε, διότι κάτι τέτοιο δεν θα εξυπηρετούσε τους Αγγλοεβραίους. Μετά την Γερμανική νίκη τα μέλη της κυβέρνησης και ο Βασιλιάς εγκατέλειψαν την Ελλάδα μαζί με τους Άγγλους και εγκαταστάθηκαν στο Κάιρο από όπου συνέχισαν τις δολοπλοκίες με τους προστάτες τους. Οι συνωμοσίες και η δυσωδία που

απέπνεαν ήταν τέτοιες που ο επίσης πράκτορας των Αγγλοεβραίων Γ. Σεφέρης, υπεύθυνος του Γραφείου Τύπου του υπουργείου Εξωτερικών των κυβερνήσεων του Καΐρου έγραψε στο ημερολόγιό του:
«Συλλογίζομαι κάθε μέρα και περισσότερο πως είμαστε ένα κουβάρι από σκουλήκια».

Τα αποτελέσματα δεν άργησαν να φανούν. Το 1941 συγκροτείται το ΕΑΜ – ΕΛΛΑΣ με Βρετανική βοήθεια τόσο χρηματική όσο και στρατιωτική και πρόσχημα την απελευθέρωση από τους «κατακτητές». Η πραγματικότητα είναι ότι οι κομμουνιστές αρπάζουν την ευκαιρία με σκοπό να κατακτήσουν την Ελλάδα και φυσικά να παραχωρήσουν την Μακεδονία στους Σλάβους παρτιζάνους. Δίνεται η ευκαιρία σε συμμορίτες και κάθε λογής απατεώνες να διαπράξουν εγκλήματα για τα οποία πολλοί, στο τέλος του πολέμου, παρέμειναν ατιμώρητοι.
Οι σύμμαχοι, οι Άγγλοι, με ναυτικό αποκλεισμό αλλά και οικονομικό είναι οι κυρίως υπεύθυνοι για τα χιλιάδες θύματα από την πείνα καθώς επίσης και για τους χιλιάδες νεκρούς του Πειραιά από τον βομβαρδισμό (Αμερικανών και Βρετανών). Οι Άγγλοι επιστρέφουν το 1944 στον τόπο του εγκλήματος. Νέες δολοπλοκίες. Ο άνθρωπός τους, Σεφέρης, σημειώνει:
«Η βλακεία, η εγωπάθεια, η μωρία, η γενική αναπηρία της ηγέτιδας τάξης στην Ελλάδα, σε φέρνει στην ανάγκη να ξεράσεις. Είμαι βέβαιος πως τούτοι οι ελεεινοί δεν αντιπροσωπεύουν τη ζωντανή Ελλάδα»

Οι αναρχοκομμουνιστές αποθρασύνονται. Το παιδομάζωμα από τα ορεινά χωριά της Ελλάδος ξαναρχίζει, θυμίζοντας στους Έλληνες ξανά τα δύσκολα χρόνια της τουρκοκρατίας. Τέλος, η Ελλάδα θα αναγκασθεί να διεξαγάγει έναν πολυετή αγώνα εναντίον αναρχικών και κομμουνιστικών συμμοριών που κράτησε μέχρι και τον Αύγουστο του 1949.

Αυτές ήταν οι πρώτες συνέπειες για την Ελλάδα της πλήρους, απόλυτης υποταγής του καθεστώτος Μεταξά στους Άγγλους. Τη συνέχεια τη ζούμε σήμερα…